



COMUNICAT DE PRESĂ nr. 118/23

Luxemburg, 12 iulie 2023

Hotărârea Tribunalului în cauza T-34/22 | Cunsorzii di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses și alții/Comisia

Cererile de înregistrare a denumirilor ca IGP-uri: Comisia nu este obligată să respecte evaluarea prealabilă a autorităților naționale

Aceasta dispune de o marjă de apreciere autonomă pentru a verifica dacă o astfel de cerere îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru înregistrare prevăzute de dreptul Uniunii

În 2014, denumirile „Jambon sec de Corse”/„Jambon sec de Corse – Prisuttu”, „Lonzo de Corse”/„Lonzo de Corse – Lonzu” și „Coppa de Corse”/„Coppa de Corse – Coppa di Corsica” au făcut obiectul unei înregistrări ca denumiri de origine protejate (DOP-uri)¹.

În 2015, Cunsorzii di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses (denumit în continuare „Consortium”) a solicitat autorităților naționale franceze, în conformitate cu Regulamentul nr. 1151/2012², să înregistreze denumirile „Jambon sec de l’Île de Beauté”, „Lonzo de l’Île de Beauté” și „Coppa de l’Île de Beauté” ca indicații geografice protejate (IGP-uri).

În 2018, aceste autorități au adoptat decrete de omologare a caietelor de sarcini corespunzătoare, în vederea transmiterii lor către Comisia Europeană spre aprobare.

Sindicatul care deține caietele de sarcini aferente DOP-urilor „Jambon sec de Corse – Prisuttu”, „Lonzo de Corse – Lonzu” și „Coppa de Corse – Coppa di Corsica” a solicitat anularea decretelor în cauză la Conseil d’État (Consiliul de Stat, Franța). Acesta a arătat că termenul „Île de Beauté” imita sau evoca termenul „Corse” și, prin urmare, introducea o confuzie cu denumirile deja înregistrate ca DOP-uri. Conseil d’État (Consiliul de Stat) a respins această cerere printre altele pentru motivul că folosirea unor termeni diferiți și diferența dintre măsurile de protecție conferite de o DOP, pe de o parte, și de o IGP, pe de altă parte, sunt de natură să înlăture acest risc de confuzie.

Prin Decizia de punere în aplicare 2021/1879³, Comisia a refuzat însă înregistrarea ca IGP-uri a denumirilor „Jambon sec de l’Île de Beauté”, „Lonzo de l’Île de Beauté” și „Coppa de l’Île de Beauté”. Aceasta a considerat printre altele că

¹ Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 581/2014 al Comisiei din 28 mai 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Jambon sec de Corse/Jambon sec de Corse – Prisuttu (DOP)] (JO 2014, L 160, p. 23), prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 580/2014 al Comisiei din 28 mai 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Lonzo de Corse/Lonzo de Corse – Lonzu (DOP)] (JO 2014, L 160, p. 21) și, respectiv, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 582/2014 al Comisiei din 28 mai 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Coppa de Corse/Coppa de Corse – Coppa di Corsica (DOP)] (JO 2014, L 160, p. 25).

² Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

³ Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/1879 a Comisiei din 26 octombrie 2021 de respingere a trei cereri de protejare a unei denumiri ca indicație geografică, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului [„Jambon sec de l’Île de Beauté” (IGP), „Lonzo de l’Île de Beauté” (IGP), „Coppa de l’Île de Beauté” (IGP)] (JO 2021, L 383, p. 1).

este bine cunoscut faptul că denumirea „Île de Beauté” reprezintă o perifrază uzuală, care desemnează în mod univoc Corsica în ochii consumatorului francez. Prin urmare, utilizarea denumirilor propuse ar constitui o încălcare a protecției acordate DOP-urilor în cauză prin articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1151/2012⁴. În consecință, ele nu ar respecta condițiile de eligibilitate pentru înregistrare, și anume dispozițiile articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1151/2012⁵.

Acțiunea formulată de Consortium și de unii dintre membrii săi împotriva acestei decizii este respinsă de Tribunal.

Deși atât Curtea, cât și Tribunalul au avut deja ocazia să se pronunțe cu privire la întinderea controlului Comisiei asupra cererilor de înregistrare, această cauză determină Tribunalul să se pronunțe pentru prima dată cu privire la eligibilitatea unei denumiri care trebuie înregistrată, *a fortiori* după ce autoritățile și instanțele naționale au considerat că nu exista riscul ca, în prezența IGP-urilor solicitate, consumatorilor normal informați și suficient de atenți și avizați să le fie indusă în mod direct, ca imagine de referință, imaginea produselor care beneficiază de DOP-uri deja înregistrate. În plus, este de asemenea prima dată când Tribunalul se pronunță cu privire la posibilitatea pe care o are Comisia de a refuza înregistrarea unei denumiri în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1151/2012.

Aprecierea Tribunalului

Tribunalul **respinge** motivul potrivit căruia Comisia și-ar fi depășit competențele și ar fi încălcat autoritatea de lucru judecat.

În ceea ce privește competența Comisiei, Tribunalul constată, în primul rând, că articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1151/2012 coroborat cu articolul 13 alineatul (1) litera (b) din același regulament **poate constitui un temei legal valabil pentru a refuza înregistrarea unei denumiri**. Desigur, articolul 7 alineatul (1) litera (a) se referă în mod specific la „caietul de sarcini” aferent denumirii care face obiectul unei cereri de protecție. Problema evocării menționate la articolul 13 stă însă la baza eligibilității pentru înregistrare în temeiul acestei dispoziții. Astfel, Comisia trebuie să aprecieze, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1151/2012, interpretat în lumina considerentului (58) al acestuia, în urma unei examinări aprofundate, în ce măsură caietul de sarcini care însoțește cererea de înregistrare conține elementele prevăzute de regulamentul menționat și dacă aceste elemente nu sunt afectate de erori vădite.

Acest caiet de sarcini, a cărui elaborare constituie o etapă necesară a procedurii de înregistrare, trebuie să conțină printre altele denumirea a cărei protecție se solicită, astfel cum „este folosită în limbajul comercial sau în limbajul comun”. În consecință, Comisia trebuie să verifice că această utilizare nu încalcă protecția împotriva evocării menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1151/2012. Astfel, **a admite înregistrarea unei IGP în condițiile în care aceasta ar evoca o DOP deja înregistrată ar lipsi de efect util protecția prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (b)**, întrucât, odată ce această denumire a fost înregistrată ca IGP, denumirea înregistrată anterior ca DOP **nu ar mai putea beneficia de protecția prevăzută la dispoziția menționată**.

Prin urmare, Comisia nu poate fi obligată să acorde înregistrarea unei denumiri în cazul în care consideră nelegală utilizarea acesteia în limbajul comercial.

⁴ Articolul 13 din Regulamentul nr. 1151/2012, referitor la „[p]rotecție”, prevede la alineatul (1) litera (b) că „[d]enumirile înregistrate sunt protejate împotriva: [...] (b) oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări, chiar dacă adevărata origine a produselor sau a serviciilor este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau însoțită de cuvinte precum «gen», «tip», «metodă», «așa cum se prepară la/în», «imitație» sau alte cuvinte similare, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente [...]”.

⁵ Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1151/2012, intitulat „Caietul de sarcini”: „(1) O denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată trebuie să fie conformă cu un caiet de sarcini care să includă cel puțin: (a) denumirea care urmează a fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică, astfel cum este folosită în limbajul comercial sau în limbajul comun [...]”.

În al doilea rând, Tribunalul **precizează întinderea** examinării de către Comisie a conformității denumirilor cu condițiile prevăzute în Regulamentul nr. 1151/2012.

În această privință, Comisia ar trebui să efectueze⁶ o **examinare aprofundată** a cererilor, prin mijloace adecvate, pentru a se asigura că ele nu conțin erori vădite și că au ținut seama de dreptul Uniunii și de interesele părților interesate din afara statului membru în care s-a depus cererea.

În al treilea rând, Comisia **dispune de o marjă de apreciere diferită** după cum este vorba despre **prima etapă a procedurii de înregistrare a unei denumiri**, și anume cea în cursul căreia sunt reunite înscrisurile constitutive ale dosarului de cerere de înregistrare pe care autoritățile naționale i-l vor transmite eventual, sau despre **a doua etapă a acestei proceduri**, și anume examinarea de către Comisie a cererilor de înregistrare.

Din jurisprudență⁷ rezultă că, în ceea ce privește **prima** dintre aceste două etape, Comisia nu dispune decât de o **marjă de apreciere „limitată sau chiar inexistentă”**, dar dispune de o **marjă de apreciere autonomă în ceea ce privește decizia de a înregistra o denumire ca DOP sau ca IGP** în raport cu condițiile de eligibilitate pentru înregistrare prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1151/2012 coroborat cu articolul 13 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat.

În ceea ce privește o pretinsă încălcare a autorității de lucru judecat, Tribunalul adaugă că o decizie a unei instanțe naționale care a dobândit autoritate de lucru judecat și prin care se stabilește că pentru consumatorii normal informați și suficient de atenți și avizați nu există un risc de evocare între DOP-urile înregistrate și IGP-urile solicitate, **nu poate fi invocată pentru a repune în discuție aprecierea autonomă a Comisiei cu privire la aceste condiții de eligibilitate.**

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea actului.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau a unei ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și fondat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!



⁶ Potrivit considerentului (58) și articolului 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1151/2012.

⁷ Hotărârea din 29 ianuarie 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), și Hotărârea din 23 aprilie 2018, CRM/Comisia (T-43/15, nepublicată, EU:T:2018:208).